

PRESENTACIÓ

PRESENTACIÓN (16)

FOREWORD (17)

PRÉSENTATION (19)

Belén Noguera de la Muela; Susanna Sartorio Albalat

(Coordinadores del número monogràfic)

Des de la redacció del seu primer esborrany, el gener de 2004, la Directiva del Parlament i del Consell 2006/123/CE, de 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior (d'ara endavant DS), que s'emmarca en l'Estratègia de Lisboa, no ha deixat indiferent ningú, cosa que ha suscitat, des de la seva aparició, com a proposta Bolkestein, una intensa polèmica que va portar al fet que fossin necessaris tres anys de negociacions per aconseguir-ne l'aprovació.

Després de la seva publicació, la DS ha generat una abundant literatura jurídica, atès que no es tracta d'una norma europea més, sinó que porta aparellada una autèntica revolució administrativa en els ordenaments dels estats membres de la Unió Europea, no sent el nostre una excepció. I, en aquest sentit, representa nombrosos desafiaments i obliga a tot un canvi cultural que no s'assoleix només amb la substitució dels controls a priori —és a dir, les autoritzacions— per inspeccions ulteriors, sinó que inclou transformar l'Administració pública, la qual s'ha de posar al servei de la iniciativa empresarial.

El caràcter transversal de la DS, el seu àmbit d'aplicació, així com la implicació en el nostre cas, per a la seva transposició, de tres nivells d'Administració: l'estatal, l'autonòmica i la local, ha fet que al nostre país aquest procés hagi estat especialment complex. Així, s'ha promulgat un text legal que recull els principis bàsics de les llibertats d'establiment i de prestació de serveis, es tracta de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, coneguda com a "Llei Paraigua"; un altre, per adaptar lleis generals i també sectorials, la Llei 25/2009, de 22 de desembre, denominada "Llei Òmnibus"; i un tercer text dedicat a un dels sectors més afectats per la DS, el del comerç, amb la Llei 1/2010, d'1 de març, d'ordenació del comerç al detall. A aquests, hem de sumar moltes més reformes legals, i cal recordar que s'ha arribat a parlar de més de 8.000 normes modificades.

Així, tot aquest cúmulo de circumstàncies ha portat a elaborar aquest estudi monogràfic de les múltiples qüestions que suscita la DS i la seva transposició a la nostra ordenació, reunint destacats especialistes en aquesta matèria que aborden un ampli ventall dels principals temes que la lectura de la Directiva Bolkestein planteja. Tanmateix, no hem d'oblidar que aquesta crucial norma comunitària no és un punt d'arribada, sinó tot el contrari, de partida, i que encara queda camí per recórrer. D'aquesta manera, se subratlla la necessitat de continuar desenvolupant el mercat únic de serveis, i basant-se en els resultats del procés d'“avaluació recíproca”, previst en la DS, la Comissió, en la seva Comunicació al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions, de data 27 de gener de 2011, planteja un detallat programa d'auditoria per a tota la Unió Europea fins a finals del 2012, la finalitat del qual és apropar-nos més a aquell objectiu: aprofundir en el mercat únic de serveis i aproximar-lo més a les necessitats de les empreses i ciutadans. Aquesta és una responsabilitat compartida i l'èxit d'aquestes actuacions dependrà del compromís de totes les institucions i de tots els interessats que hi estan involucrats.

Presentación

Desde la redacción de su primer borrador, en enero de 2004, la Directiva del Parlamento y del Consejo 2006/123/CE, de 12 de diciembre, relativa a los servicios en el mercado interior (en adelante DS), que se enmarca en la Estrategia de Lisboa, no ha dejado indiferente a nadie, suscitando desde su aparición, como propuesta Bolkestein, una intensa polémica que llevó a que fueran necesarios tres años de negociaciones para lograr su aprobación.

Tras su publicación, la DS ha generado una abundante literatura jurídica, habida cuenta que no se trata de una norma europea más, sino que trae aparejada una auténtica revolución administrativa en los ordenamientos de los estados miembros de la Unión Europea, no siendo el nuestro una excepción. Y en este sentido, representa numerosos desafíos y obliga a todo un cambio cultural que no se alcanza con sólo sustituir los controles a priori –esto es, las autorizaciones– por inspecciones ulteriores, sino que incluye transformar a la propia Administración pública, poniéndose ésta al servicio de la iniciativa empresarial.